

det slog mig att jag ser den alltför sällan numera. "Visan" skriven några dagar senare när ingen gitarr fanns tillgänglig - därför saknar den melodi.

Am Dm
Jag såg en stjärnklar himmel härom kvällen.
E Am
Det var en bra bit utanför vår stad,
A7 Dm
bland åkrar ängar och nära skogen.
E Am
kyligt och friskt som en septembernatt kan va
C G F E
Då slog det mig hur sällan jag ser stjärnhimlen numera

Jag blev tilltalad av en äldre kvinna i går
Det var inget speciellt eller konstigt med det
hon frågade mig bara om vägen,
hon skulle visst till en kyrka någonstans.
Då slog det mig hur sällan jag blir tilltalad numera.

Jag hörde en man skratta glatt idag,
det var på kafét där borta vid torget
han satt där med, vad jag tror, var barn och barnbarn
de pratade och skrattade och såg glada ut
Då slog det mig hur sällan som jag hör skratt numera.

Jag sov ibland på hedens ljung när jag var ung.
En frihet bland blommor och alla vilda ljud.
En ro som bara natur kan bjuda.
En plats för envar men värdig en kung
Nu slår det mig hur sällan jag ser någon ljunghed numera.

Lägesrapporten

Så möter man någon gammal bekant som ställer frågan "hur är läget" och man hör sin breda näbb säga något - som hjärnan kanske inte riktigt håller med om...

A E7
Jag är frisk och kry till hälsan och känner mig ung
A
fast det var att ta i lite grann
E7
på jobbet går det bra och där är jag kung
A
nja, det var kanske inte riktigt sant
D A
Jag har en flådig bil som fungerar fint
E A
nu tog jag visst i lite grann
D A
för i Kommunen tjänar man ju ganska jättebra
E A

fast det var att ta i

Den kvinnan som jag älskar hon har blivit min
fast det var att ta i lite grann
nu bor vi tillsammans och har det perfekt
nja, det var kanske inte riktigt sant
och vi käkar delikat vareviga kväll
nu tog jag visst i lite grann
och i bingen är det fart varenda natt
fast det var att ta i

Fysiken är på topp för jag gymmar som man ska
fast det var att ta i lite grann
Så bringan är bred, över höften är jag smal
nja, det var kanske inte riktigt sant
och magen ska bli platt som ett nybonat golv
nu tog jag visst i lite grann
så på det hela taget är allting jättebra
fast det var att ta i

Kortfattighet

En visa om hur det kan vara när man inte hittar orden.

Dm C Dm
Ursäkta min kortfattighet
 Dm/F A7 Dm
vad jag ska säga är inget jag vet
 C F
det är blott en vag idé
 A7 Dm
Och bara en tanke på sne

Hur orden ska formas och bli
det är en alltför konstig magi
men om det stod i min makt
så vet jag vad jag skulle sagt

 Gm Dm
Jag skulle tala mycket och vackert
 Gm A7
Jag skulle säga allt vad jag vill
 Gm Dm
Allt skulle sägas tydligt och klart
 A7 Dm
och allt skulle bli uppenbart
Jag skulle tala om frihet och fred
och om vännen jag vill vara med
och berätta om min kärlek till dig
om bara de orden kom till mig

Mellanspel: Dm, Dm/F, A7, Dm

De orden jag försökte att fånga
blev ju bara tomma och trånga
Det blev alltför svårt att säga det
/så ursäkta min kortfattighet/

SM i retorik

Skriven medan jag lyssnade på valdebatten och när vi nu snart går till val.

När Fredrik får en fråga så ger han inget svar
han upprepar frågan ungefär som den var
Så har det nu blivit när det gäller politik
Går vi till val eller SM i retorik?

Kappan vrids efter vinden och det som sifo sagt
De skapar sedan själva ett politikerförakt
och sjabblar mot varandra, på det blir ingen rik
för när verkstan är stängd blir det bara retorik

Så de gnäller på varandra och alla vilja vinna
väljare står förvirrad men snart ska ha finna
att det mesta de handlar om språk och mimik
när de skyller från sig i taskig retorik

Skillnaden blir allt mindre, de säger samma sak
nu pratar dom från skåran, som finns därbak
med ord som produceras i någon ordfabrik
snart går vi snart till val - i SM i retorik

Protestsång

En gammal låt jag tagit tag i ånyo. Kom på att jag gillar texten samtidigt som det är en kul gitarrlåt.

Jag vill inte bygga mig som varumärke
Vill inte bli betraktad som konsument
Vill inte bära några märkeskläder
Och struntar i om mitt namn blir känt
Jag vill vandra under ekar om hösten
Och skriva mina sånger som jag gör
Och även om det klingar falskt i rösten
Är den ändå mera ärlig än den bör

Jag vill inte styras av de normer
Som företagen vill att vi ska ha
Jag vill inte ställa upp i konkurrensen
Och förstöra det som kanske kan bli bra
Jag vill hellre värna om det snälla
Det som några människor ännu gör
Jag vill inte springa med i stressen
Som gör att varje vänlig tanke dör

Jag vill inte styras av kommersens fällor
Inte bli lurad av någon rabattkupong
Jag vill inte ligga sövd av underhållning
Och inte bli förgiftad av reklam
Jag vill göra val i livet på riktigt
Vill få vara som jag bara råkat bli
Att duga som man är kan vara viktigt
Annars måste jag väl slå mig fri

Rabbalshede

På okända orter kan vad som helst hända...

C E7
Om du ska till Rabbaldshede när hösten faller på
F G C
ta med dig en varm tröja då
Am Em
Havets kalla vindar kan nå långt in på land
F G7 C
om de är från Hunnebo strand

C E7
Om du ska till Rabbaldshede bland bönhasar och skarn
F Em
eller dom som blivit brutna av makten
F C
minns då prästens ord och allt det han sa
D7 G
"stå upp för Herren men sitt ner för fan.

C E7
I Rabbalshede kan man fånga solens varma strålar
F G C
och lägga dom i en burkar av glas
Am Em
Sen kan du sitta ner och låta tiden ta sin tid
F G7 C
och låta livet ta sin plats i livet

C E7
I Rabbalshede kan nog inte alls nåntng gå fel
F G C
men bli rätt, på olika sätt
Am Em
Svaret på livets mening hitta jag just där
F G C

men tyvärr har jag glömt vad det är

C E7
Om du ska till Rabbalshede, finns det chans att gå
F Em
från en tankelek till verklighet
F C
Men söker du en öppen dörr till paradiset port
D7 G7 C
så finns det mycket mellan allt och inget

Kollekten

En gammal låt som jag inte lyckats spela in tidigare.

E CissM
Jag går bara med håven när jag behöver.....kollekten
FissM H7
Av min älsklig, grannen eller släkten
CissM FissM
I övrigt har jag minimerat existensen
H7 E
Tangerar snart den magiska gränsen
FissM E
Det är lätt att vara kaxig när allt går som på räls
E F#m A H7
Det är svårt att vara mogen när man fått på sin päls

Det är lätt att tänka med hjärtat och gå på.....pumpen
Och skylla på den förutsägbara slumpen
Själv har jag inbillad hypokondri
Refererar till "så tokigt det kan bli"
Det är lätt att kackla högt innan man värpt
Det är svårt att vara vass om man inte är så skärpt

Så jag sitter i mitt hus och längtar....hem
Ser hela staden, men, vad ser den?
Och de flesta vänjer sig vid det mesta
Och man är väl bara en i kön, någons nästa
Det är lätt att rya på med sitt stora mod
Det är svårt att sätta stopp innan saken gått i blod

Och den egna skiten luktar sällan...bäver
Bland dom som sina bonusar kräver
Så vi håller oss till vår hemmagjorda karta
Och vår verklighet där vi anser oss smarta
Det är dyrt att vara fattig när plånbolen är klen
Det är lätt att vara rik, när man står på egna ben

Som jag blir

Ibland blir jag så trött på tjafset om "personlighet" och att vi formas av generna. Men det finns faktiskt ännu mera verklighetsbakgrund; Det som är refrängen har faktiskt stått klottrat på en toalett i en förort till Stockholm för många år sedan.

Am C G Am
Åren i skolan. Sanning och dikt. Och jag tänker på det som jag fick,
C G E
något till nytta och något var skräp, något var dold hemlighet
F C G C
Det mesta är glömt, det mesta är gömt, men något lever kvar

F G F G Am G
Som den viktigaste sanningen som stod klottrad på en toalett:

F C F C F C
Det du tror om mig, Sådan du är mot mig, Hur du ser på mig
F C F C
Hur du lyssnar på mig, Vad du gör mot mig
G Am F G C
Det är sådan jag blir, Det är just sådan jag blir

El-gitarr solo: Am, E, Am, G, F, F, E, E

Am C G Am
Ingen skapar sig själv. Ingen är som en ö, trots kunskap och matematik
Am C G E
Ingen står fri, ingen kan bli, som något annat än den lever i
F C G C
Så minns jag orden som skriker fast de saknar all volym

F G F G Am G
Som de viktigaste budskap klottrad på en toalett:
F C F C F C
Det du tror om mig, Sådan du är mot mig, Hur du ser på mig
F C F C
Hur du lyssnar på mig, Vad du gör mot mig
G Am F G C
Det är sådan jag blir, Det är just sådan jag blir

Am C G Am
Så var det slut, så gick jag ut, med minnet som satt kvar
C G E
att vi skapar varandra, och hur vi blir, och formas av varann
F C G C
gäller det mig, så gäller det dig, en tanke lika sann
F G F G Am G
De gamla nöta orden jag minns från en toalett

Det jag tror om dig. Sådan jag är mot dig. Hur jag ser på dig.
Hur jag lyssnar på dig. Vad jag gör mot dig

Det är sådan du blir. Det är just sådan du blir.

När kometerna faller

Am

Vi dansar och blundar och rör oss i takt

Am

Vi tror på den valsen och allt vad som har sagts

Dm Am

när kometerna faller

Dm E

när kometerna faller

Am Dm E Am

När kometerna faller, står vi och ser på

Allt det som händer, det har vi själva valt

Allt det som sker här är vårt eget val

Det är bara kometer

det är bara kometer

Det är bara kometen, utom vår kontroll

Allt under himmelen det står i våran makt

Allt under rymden det finns i våran makt

Allt utom kometen

allt utom kometen

allt utom kometen // och kärleken

Främlingens sång

Inspirerad av Leonard Cohen. Hans melodi och några strofer lånade, resten eget.

Det är sant att varje man du vet,

bär sin egen hemlighet

som han vårdar som en snäckas pärla

En skojare med dimridå

som tror på det han hittar på

att dölja om det kommer alltför nära

att gömma om det kommer alltför nära

Och du sökte upp en häutig man

som ger dig allt han kan,

men inte mycket av det du behöver

Jag har sett den sort som klättrar ner

i tron att han kan komma högst

det är bara utom tävlan man kan vinna

den som tävlar, nej, den kan aldrig vinna

Och nu hatar du att se en bruten man,

lägga huvudet mot din arm

som om han ville njuta av din styrka
och fast du gett, allt vad han vill
räcker det nog aldrig till
så börjar han ändå att söka grälet
så väljer han ändå att börja gråla

Men bostaden blev aldrig hem
och kylan, fast du skar i den,
gav dig inte längre skratten
I ett uns av uppgivet hopp
trotsar årens vackra lopp
som lövet flyter med i älven
som lövet som flyter längs älven

Så går du samma väg igen
fast du så väl känner den
och redan veta vart den leder
Du försöker se ditt bästa nu
innan tanken går itu
i valet mellan allt och inget
i tanken mellan allt och inget

Så blir det dags att städa upp
och minnas att glömma fort
som på en mångbefaren gammal resa
Bland många stora tomma skal
Förklädda som maskeradens bal
Som frukter som är lätt att plocka
Som frukter möjliga att plocka

Nu ser du på din gamle vän
som betyder mycket än
när du vrider dig ensam i sängen
och du undrar om det finns en tid
eller chans att gå bredvid
bortom alla år av väntan
bortom alla år av längtan

Du bad honom att kliva in
och la ditt huvud mot hans kind,
sedan fylldes du av en tvekan
kanske var det nåt han gjort
kanske gick det alltför fort
du stoppar honom redan i tamburen,
du hindrar honom redan i tamburen

Men främlingen är mera vän
än den som är nära än
och du fördömer din styrka som är snabbhet
så nu vet du inte vilken väg att gå
så du tassar tyst på tå
i ett försök att inte längre störa

och tror det är det enda du kan göra
och tror det är vad du måste du göra

Och du frågar om det finns ett slut
innan drömmen sinat ut
om porten ännu finns öppen
Om drömmen var en Illusion
Eller är det värt att tappa tron
När du inte vem som är en främling
Eller vet du vem som är en främling?

Och du vaknar upp och ser dig om
så minns du då en främlings sång
och minns en tid av att vara någon
och undrar över det som skett
en stund när det var helt lätt
när inte mycket är som det brukar
eller om det är just som det brukar

Isac

"Abraham! Ta din son Isak, som du har kär, och gå bort till Moria land, och offra honom där". Om hur vi offrar kommande generationer. Direktöversättning; Leonard Cohen

Am F
Dörren öppnas sakta
 Am F
min fader han kom in
 G F E
jag var bara nio år
 Am F
Och han stod så stark bredvid mig
 Am F
hans blåa ögon lyste
 G F E Em
och hans röst var mycket kall
 C C9
Han sa han blivit kallad
 C C9
han trodde han var helig helig
 D C B
"jag måste göra det jag ska"
 F Bb
Han tog med mig upp mot berget
 F Bb
han vandrade - jag sprang där
 F G A Am
och hans yxa var av guld

Träden blev allt mindre
en tjärn, en kvinnas spegel
och han gav mig ett glas vin

Slängde kruset från sig
och minuten efter
så la han sin hand på min
Tyckte jag såg en örn där
men det kunde varit gamen
jag vet inte vad det var
Altaret blev färdigt
han såg helt stilla på mig
och visste jag stod kvar

Du som fått visionen
att offra dessa barn nu
Nej, gör det inte mer
Rösten gör dig aldrig kallad
fast du blivit blivit frestad
av demoner eller Gud
Du som nu har makten
med tanken slö men blodig
Var kom du nu ifrån ?
Så jag låg där på berget
och min faders händer de rörde
vid en skönhet av ett ord

Och om du säger broder nu
förlåt mig om jag undrar
"när du följer din vackra plan"
När allting brutits ner till damm
jag dödar dig om jag kan
jag hjälper dig om det går
När allting brutits ner till damm
jag hjälper dig om jag kan
jag dödar dig om det går
Hjälp oss trots vår uniform
en fredens man, en krigets man
med vår fana för de små

Stadsdystopi

Om städer i förfall i samband med konkurrens och ambitionsminskningar

Am Em
Stadens blommor har vissnat
Am D7 G H7
Torget ligger öde och kallt
Em Em7 Am (Am6, Am)
Giriga råttor har vaknat
H7 Em
nu syns dom överallt

En gammal man med en kundvagn
står ensam i hörnet och svär
åt den berusade yngling

som krossat rutan till en affär

Tiggarn blir utslängd från krogen
en fattig flicka från öst
för ung för att kallas mogen
för gammal att söka röst

Am Em Em7
Stadens blommor har vissnat
Am Em Em7
borta är dess glamour
Am Em Em7
Alla har sett, ingen lyssnat
H7 Em
där de lever men föga bor

De väsen som staden nu hyser
är med, men ändå utanför
när livet av ensamhet fryser
fryser när själarna dör

Den enda blomman

Den enda blomman som lever i mitt hem,
det är den blomman jag fått av en vän.
Dagar har kommit och åren har gått,
tiden tycks trotsad av blomman jag fått

En tanke, en handling, ett ord och en gest
den blomman, den blomman den vattnar jag helst
Jag har ett minne jag fått från en vän
det minnet, det minnet det lever än

Den enda blomman som lever i mitt hem,
det är den blomman jag fått av en vän.

Offerdansen

En gammal låt. Ursprungligen skriven till USAmerikas president Bush, men det är ju inte bara presidenter som letar - och offerar - syndabockar. Ett alltför vardagligt fenomen i stort och smått.

I vem ska vi stöta dolken, vem offra för vår sak
Vem har tänkt den tanken som strider mot vår smak
Vem ska vi hänga offentligt, på vem ska vi lägga vår last,
Vem ska vi stöta ut nu, för vem finns det inte någon plats
Låt oss göra ett godtyckligt val, som passar i denna stund
Låt oss skapa någon eller något som kan ges epitetet ond

I vem ska vi stöta dolken, vem ska få smaka på svärd

Vem passar dåligt in här, i vår vackra värld
Låt oss skapa något att enas runt, för vår egen skull
Så utser vi den till geten och låter den bära vår skuld
Så offrar vi någon igen, i vår magiska procedur
Nu ska det vara på riktigt, inte något oskyldigt djur

I vem ska i stöta dolken, vem till en uppgjord duell
På vem ska vi skylla mörkret, vems fel att det blir kväll
Så offrar vi någon igen, fast vi slutat skylla på Gud
Här behövs inget tillstånd, för oss finns inget förbud
Låt oss singla slant eller tärning och se vem det kan bli
Men inte ens den kastaren kan vara säker att gå fri

Så stöter vi då dolken, så modigt i varann
Och efteråt ska vi finna att ingen av oss vann
Så offrar vi någon för något, men utan att veta vad
Och rättfärdigar vår handling i rättvisans maskerad
Så glömmer vi då historien och gör det åter igen
I tron att vi få det sättet kan skapa oss en vän

I vem ska vi stöta dolken, vem ska i snara bli hängd
Vem får vara här inne, och vem ska bli utestängd
Men skulden blir större med offren, så vi offrar en gång till
Och skyler oss med orden att "det är inte vad vi vill"
Så glömmer vi då historien om de vi brände på bål
Och tror att vi med offer kan uppnå några mål
Och tror att vi med offer kan uppnå några mål

Aningar

En gammal låt som väckts till liv genom gruppen Finezz

C Am F E
När vindarna och vettarna och allting kommer kring och månen redan börjat lysa grön
C Am F E
När sångerna blir lyriska och Steve är social och man inte längre vaknar med ett stön
F Am F G7
Då väntar ingen längre på, att se nån annan börja gå, och ingen står och fryser där i snön
C Am F E
Jag anar dig i bäckens brus, jag anar dig i månens ljus, jag anar dig i vindens lek med mig
C Am F G7
Jag anar dig i bokens blad, jag anar dig i sjö och hav, jag anar dina fotspår i snön

Och när vi sen har blivit vi, och mötet fylls utav magi, och du finns bakom skönhetens kuliss
Då väntar inte andra på, det någon inte kan uppnå, och inte någon gulnad horisont
Och alla vandrar lugnt omkring, njuter utav alla ting, vi hittar en nyuppvaknad dront
Och knappast någon kan förstå, hur långt ett enda ord kan nå, eller meningen i språkets premiss

Jag anar dig när dagen gryr, jag anar dig när natten flyr, jag anar dig i skuggans lek med mig

Jag anar dig när tiden går, jag anar dig när klockan slår, jag anar dina fotspår på sten
Trots förnuftets barriär, kan det ändå va så här, när man lämnar en helig kompromiss

När skuggorna har tänt ett ljus, och det finns lust till stoj och brus, och skatten finns här inom räckehåll

När varje tanke så diffus, nu klarnar upp i silverljus, och du smyger runt mitt sinne som ett troll

När allt det där som trampats ner, har vuxit upp och kommer mer, och växer med en glöd vi aldrig sett

Jag anar dig i varje sång, jag anar dig här gång på gång, jag anar dig i varje sliten ton

Jag anar dig i varje ord, jag anar dig i luft och jord, jag anar dina fotspår i sjön

Så blir det som vi båda vet, det växer till en verklighet, fast det bara var en liten språklig skiss.